

ANEXA 1

Nr.	Prevederea legală	Comentarii și propuneri
Legea nr. 1100/2000 după modificările introduse prin Legea 185/2017		
1.	Articolul 3 <i>“(2) Prevederile prezentei legi nu se extind asupra relațiilor și activităților din domeniul:</i> <i>c) fabricării și circulației berii”</i>	Prin modificarea operată la articolul 3 alin. (2) lit. c) prin Legea 185/2017, prevederile Legii 1100/2000 au devenit aplicabile fabricării și circulației berii. Reglementarea acestei industrii printr-un act legislativ aplicabil producerii și circulației alcoolului etilic și al produselor alcoolice este una inoportună. Or, procesul de fabricare a berii este unul specific, distingându-se fundamental de alte produse alcoolice. În acest sens, procesul de producere a berii este unul similar producerii vinului, care este reglementat prin Legea viei și vinului nr.57 din 10.03.2006. Modelul de reglementare a producției vitivinicole în mod separat de alte produse alcoolice este unul binevenit și în domeniul berii, care ar permite a lua în considerare particularitățile industriei producătoare. Astfel, considerăm necesară excluderea producerii și fabricării berii de sub incidența Legii 1100/2000 și adoptarea unei legi separate în urma consultărilor publice cu autoritățile de resort, precum și cu producătorii de bere, cu referire la acest sector. Un nou cadru de reglementare ar trebui să își propună următoarele obiective : - apărarea intereselor economice ale statului, pe de o parte, și a producătorilor de bere, pe de altă parte, în sectorul producerii berii ; - crearea unor condiții legislative sub aspect tehnic, administrativ, fiscal, adecvate pentru producerea berii atât pentru producătorii mari, cât și pentru cei mici; - alinierea la standardele de reglementare europene și internaționale în domeniul

		producerii berii; - promovarea culturii consumului corect de bere.
2.	Articolul 4 <i>(1) Agenții economici care desfășoară activități în domeniul fabricării și circulației alcoolului etilic și a producției alcoolice sînt obligați:</i> <i>c) să țină, utilizînd sistemul de evidență computerizată, evidența zilnică, potrivit unei forme stabilite, a stocurilor de materie primă pe fiecare furnizor aparte, a materiei prime prelucrate și rămase în stoc; a cantităților de alcool etilic și de producție alcoolică fabricate și puse în circulație; a alcoolului etilic și a producției alcoolice rămase în stoc pe fiecare denumire și categorie;</i> <i>j) să asigure verificarea metrologică a mijloacelor de măsurare utilizate în scopul supravegherii fiscale și controlului circulației alcoolului etilic.”</i>	În virtutea modificărilor operate la articolul 3 alin.(2) lit. c), înțelegem că articolul 4 al Legii 1100/2000 a devenit aplicabil producătorilor de bere. Cu referire la lit. c) și j) a alin.(1) a art.4 modificată prin Legea 185/2017, ținem să subliniem că reieșind din specificul procesului tehnologic de producere a berii, volumul alcoolului etilic nu poate fi contorizat prin mijloacele de măsurare prevăzute în Legea 1100/2010. Prin modificările operate, se instituie, de fapt, un sistem de evidență și accizare a produsului finit raportat la cantitatea de alcool etilic, și nu raportat la litru, ceea nu este oportun și nici nu este conformi practicii internaționale. În primul rând, berea este un produs alcoolic care este obținut prin fermentarea naturală a mustului obținut din malt, fapt ce face procesul tehnologic foarte similar cu cel de producere a vinului, și totalmente diferit de cel de producere a băuturilor alcoolice tari sau care folosesc alcool etilic obținut prin distilare sau rectificare. În a doilea rând, procesul tehnologic de fermentare cu drojdii este un proces biologic, care presupune o fluctuație în volumul alcoolului obținut ca sub-produs pe parcursul fermentării, în contrast cu procesul de distilare și rectificare, unde valoarea alcoolului etilic poate fi controlată și contorizată cu exactitate în procesul de producere. Cu titlu de studiu comparat, menționăm că în practica Uniunii Europene și a României, inclusiv, berea este accizată după "Scala Plato". Aceasta fiind o scară hidrometrică derivată empiric pentru a măsura densitatea mustului în ceea ce privește procentul de extract în greutate. În acest context sugerăm implementarea acestui sistem de impozitar, loc per hl/grad Plato, și în

		Republica Moldova. În consecință accizarea are Pe lângă aspectele tehnice descrise, ținem să menționăm că și sub aspect financiar aceste echipamente de măsurare sunt extrem de costisitoare, iar reieșind din faptul că producătorii de bere, spre deosebire de producătorii de alcool etilic, produc berea în mai multe utilaje și instalații, instalarea acestor echipamente de măsurare la fiecare instalație de fabricare a berii ar constitui o povară financiară insurmontabilă, în special pentru întreprinzătorii mici. Aici considerăm că este relevantă trimiterea la Strategia națională de dezvoltare „Moldova 2020” aprobată prin Legea nr.166 din 11 iulie 2012, care promovează eliminarea constrângerilor de reglementare și a costurilor neargumentate în vederea creării premiselor pentru o dezvoltare economică mai dinamică, inteligentă și durabilă, încurajând investițiile în sectoarele productive ale economiei naționale. În cazul în care, să admitem, legiuitorul nu a avut intenția de a pune această obligație neoportună pe umerii producătorilor de bere, totuși nu este prevăzut expres faptul că producătorii de bere sunt exceptați de la prevederea respectivă. Iar, reglementările ambigue și contradictorii pot fi interpretate și aplicate într-un mod discreționar și neuniform de autoritățile cu funcții de control și impozitare.
3.	Articolul 5 <i>(2) Se interzice:(...)</i> <i>e) comercializarea cu ridicata a producției alcoolice ambalate prin depozite specializate arendate;</i> <i>(...)</i> <i>g) utilizarea sticlelor returnabile pentru îmbutelierea producției alcoolice;(…)</i>	Articolul 5, alin. (2) al Legii 1100/2000 care devine aplicabil producătorilor de bere creează în sarcina acestora o serie de restricții care sunt inoportune, în deosebi: Lit. e) care interzice comercializarea cu ridicata a producției alcoolice ambalate prin depozite specializate arendate este o restricție excesivă în raport cu producătorii de bere mici și mijlocii, iar investiția pentru procurarea unui local este nejustificată din punct de vedere economic, al sănătății publice sau mediu (a se vedea argumentările referitoare la articolele 13 alin.21 lit.(a) și 28 alin.(2) b¹ ale Legii 1100).

		Lit. g) care interzice utilizarea sticlelor returnabile pentru îmbutelierea producției alcoolice. În această privință există o practică mondială admisă de utilizare a sticlei returnabile în producția de bere. În unele țări europene precum Germania, Norvegia, Olanda, Elveția, Belgia, etc., această practică este obligatorie pentru această industrie. Sticla returnabilă este eficientă din punct de vedere energetic și micșorează impactul ecologic. Acest lucru este extrem de relevant și în contextul Legii privind deșeurilor nr. 209 din 29.07.2016, Strategia națională de dezvoltare „Moldova 2020” aprobată prin Legea nr.166 din 11 iulie 2012, dar și ale angajamentelor ce țin de implementarea directivelor europene de mediu și ale angajamentelor de reciclare/reutilizare a deșeurilor. O sticlă de bere poate avea până la 6 cicluri de îmbuteliere, interzicerea sticlei returnabile ar însemna de 6 ori mai multe deșeuri și de șase ori mai multă energie.
4.	Articolul 7 <i>(1) Agenții economici care desfășoară activități în domeniul fabricării și circulației alcoolului etilic și a producției alcoolice, odată cu primirea licenței, sînt supuși înregistrării obligatorii în Registrul de stat al circulației alcoolului etilic și a producției alcoolice.</i> <i>(2) Controlul asupra circulației alcoolului etilic și a producției alcoolice se efectuează prin sistemul de evidență computerizată, cu înregistrarea datelor în Registrul de stat al circulației alcoolului etilic și a producției alcoolice.</i>	Această normă presupune ca producătorii de bere să furnizeze date contorizate cu privire la producere în Registrul de stat al circulației alcoolului etilic și a producției alcoolice. Eforturile tehnice și financiare pe care le implică implementarea unui astfel de sistem sunt nejustificate, în deosebi în raport cu producătorii mici și mijlocii. A se vedea suplimentar argumentele referitoare la Articolul 4 alin.(1) lit.c.
5.	Articolul 12 <i>(2) Serviciul Fiscal de Stat extrage lunar datele privind consumul de alcool etilic prin contoare de evidență cu memorie fiscală.</i>	Prin efectul acestei norme din Legea 1100/2000, agenții economici din industria berii vor fi impozabili în raport cu cantitatea de alcool produsă. O asemenea normă nu se justifică referitor la acest sector economic după cum a fost explicat la comentariul de la art. 4 al Legii.

6.	Articolul 13 <i>(2/1) Solicitantul licenței pentru păstrarea, comercializarea angro și importul alcoolului etilic și al producției alcoolice trebuie să corespundă următoarelor cerințe:</i> <i>a) deține în proprietate sau în locațiune încăperi pentru depozite specializate, acoperite și îngrădite (pentru păstrarea și comercializarea angro a producției alcoolice);</i> <i>b) în întreprindere există sistem de evidență computerizată.”</i>	Cu referire la obligația de a deține în proprietate sau locațiune încăperi (lit. a), semnalăm că articolul 28 al aceleiași Legi menționează că agenții economici sînt în drept să posede depozite specializate cu condiția că dețin în proprietate sau în locațiune încăperi pentru depozite cu o suprafață de cel puțin 200 m2 , pentru păstrarea și comercializarea angro a berii și a băuturilor pe bază de bere;”. Astfel, articolul 13 alin.(2¹) și articolul 28 alin.(2) b¹ sunt contradictorii, primul prevăzând obligația, iar altul dreptul de a deține depozite specializate. În al doilea rând, condiția deținerii unor depozite de cel puțin 200 m2 este una dificil realizabilă și inutilă pentru producătorii mici, la fel ca și deținerea unui sistem de evidență computerizată, prevăzută la pct.(b). De asemenea, considerăm inoportună obligația prevăzută la lit. b) de a utiliza sistemul de evidență computerizată conform argumentelor expuse la art. 4, alin. (1) lit. c).
7.	Articolul 17 <i>(3) Pe etichetă sau pe ambalajul de desfacere trebuie să fie prezentată în mod obligatoriu următoarea informație:(...)</i> <i>m) numărul de identificare a lotului, precedat de mențiunea “L”.</i>	În conformitate cu prevederile acestui articol, alin. (3), producătorii de bere vor avea obligația să eticheteze fiecare lot de bere conform <i>numărul de identificare a lotului, precedat de mențiunea “L”</i>. Această sarcină este una împovărătoare față de producătorii de bere mici și mijlocii, deoarece presupune creșterea costurilor de design și tipar al etichetelor Astfel, considerăm necesară excluderea unei asemenea obligații pentru producătorii de bere ca fiind inadecvată.
8.	Articolul 28 <i>“Agenții economici sînt în drept să posede depozite specializate cu condiția că dețin în proprietate sau în locațiune încăperi pentru depozite cu o suprafață de cel puțin 200 m2 , pentru păstrarea și comercializarea angro a berii și a băuturilor pe bază de bere;”.</i>	A se vedea comentariul de la art. 13, alin. (2/1), lit.a).